

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Róbert ügyvéd (képviselő címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Szentkirályi József ügyvéd (képviselő címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. március 27. napján meghozott, 16.KP.632.102/2005/26. számú ítélete ellen, az alperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget és megállapítja, hogy az állam viseli az általa előlegezett 180.000 (száznyolcvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2000. november 18-án közlekedési balesetben súlyos sérüléseket szenvedett. A balesetért felelős gépjármű üzemeltetőnek kötelező felelősségbiztosítási szerződése nem volt, s ezért a felperes káraiért az alperes köteles helyt állni.

A balesetben a felperesnek a jobb combcsontja, jobb oldali térdkalácsa, a bal csípő vápája, a bal lábközépcsontja, a bal sarokcsontja eltört és tüdőzúródást is szenvedett. A balesetet követően tüdőembólia és mivel a kapott vért a szervezete nem tolerálta, vér-ellenreakció is fellépett nála. A felperes összesen 11 helyreállító műtéten esett át.

A baleseti sérülések következményeként a felperes bal lábán idegsorvadás és izomsorvadás, ugróideg elfajulás következett be, a jobb combfej elhalása miatt a

csípőízületébe protézist kellett beépíteni. A bal lába 2 cm-rel megrövidült és a gerince enyhe fokban elferdült. Rendszeresen kell gyógyszereket szednie. A folyamatos gyógyszeresedés miatt gyógyszerallergia alakult ki, amely vastagbélgyulladást okozott, ez pedig állandó véres hasmenéssel, majd székrekedéssel és folyamatos hasi görcsökkel, nagy gázképződéssel jár.

A baleseti sérülései folytán bekövetkezett egészségkárosodása miatt a felperes tartósan állni, ülni nem tud. Lehajolni csak nehezen tud, a járása nehézkes, a lábai hosszkülönbsége miatt ortopédcipőt kell viselnie.

A megromlott egészségi állapota depressziós tüneteket, és ideggyengeséget is kiváltott.

A munkaképességének 60%-át elvesztette.

A felperes nem vagyoni kárait az alperes két részletben, a perindítást megelőzően 1.800.000 forintot fizetett.

A felperes a leszállított keresetében további 7.500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2000. november 19-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a keresetet 2.000.000 forint erejéig elismerte, ezt meghaladóan elutasítani kérte.

Az elsőfokú bíróság 5.000.000 forint és annak 2000. november 19-től járó törvényes kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A döntésének indokolása szerint a felperes baleseti eredetű egészségkárosodása okozta hátrányok kiegyenlítésére, az alperes által már önként teljesített és megítélt nem vagyoni kártérítés alkalmas.

Az alperes a fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a marasztalási összeg 2.000.000 forintra történő leszállítását kérte.

Azzal érvelt, hogy a felperes egészségkárosodásához hasonló mérvű egészségkárosodás okozta nem vagyoni hátrányok kiegyenlítésére az ítélkezési gyakorlatban kialakult nem vagyoni kártérítési összegekhez képest a megítélt nem vagyoni kártérítés túlzott. Külön sérelmezte a terhére megállapított perköltséget.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, hogy a nem vagyoni kártérítést az eset egyedi körülményeihez mérten kell megállapítani. Az alperes által felhozott eseti döntések tényállása nem azonos a perbeliével. A perköltséget érintő fellebbezési kérelmet illetően előadta, hogy a díjmegállapodásnak megfelelő mértékű perköltséget ítél meg számára az elsőfokú bíróság és az nem kifogásolható.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetéseket is vont le, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3)

bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben, s azokra ezúttal csak hivatkozik.

A fellebbezés kapcsán csupán arra mutat rá, hogy a bíróság a nem vagyoni kártérítést az eset összes körülményeinek mérlegelésével állapítja meg. Az elsőfokú bíróság mérlegelésének felülbírálatára csak olyan esetekben kerülhet sor, ha a mérlegelés nyilvánvalóan szélsőséges, az ítélkezési gyakorlattól lényegesen eltérő eredménnyel jár. Ez a perbeli esetben nem volt megállapítható.

A felperes baleseti sérülései eredményezte maradandó egészségkárosodás mellett, a sérülések okozta már gyógyult szövődmények - tüdőembólia, vér-összeférhetetlenség következményei - a helyreállító műtétek sorozata is indokolta a magas összegű nem vagyoni kártérítés megállapítását.

A sikertelenül fellebbező alperes köteles megfizetni a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési perköltségét is.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Budapest, 2007. november 16.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró